

flere ærede Medborgeres og maaske ogsaa enkelte Medlemmers nye Ide, at de kun have Ret i en Sag, naar de ere sikke paa ikke at have Flertallet paa deres Side. Altsaa efter denne Betragtning, som gaar gennem disse Forhandlinger her, kan jeg ogsaa godt forstaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds kan være særlig fornøjet med sin Stilling, da han alene udgjør Mindretallet. — Nu var det mit Ønske at vise, at det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds ikke slipper saa let ind under Beskyttelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, som det lod til i forrige Møde. Dengang udtalte det ærede Medlem, at Mindretallet ansaa det for at „have været den ærede Ministers Pligt at komme til Rigsdagen med et Andragende om Bevilling med Hensyn til denne Sag“ o: til Benyttelse af Reserfefonden. Det kan ikke vel siges bestemtere. Han siger desuden: „Den høitærede Minister udtalte i sit første Foredrag i Formiddags, at Ministeren maatte være berettiget til at bruge Theatrets Overskud, for saa vidt som han brugte det paa en saadan Maade, at det kom Theatret tilgode. Dette kan jeg ikke anerkjende . . .“ (Scavenius: Vil De læse videre). Jeg skal nok komme videre. „Dette kan jeg ikke anerkjende“ siger altsaa det ærede Medlem. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at da den ærede Minister dengang mente at kunne glæde sig over, at der var en Uenighed i Opfattelsen af Reserfefonden mellem det ærede Mindretal og Flertallet, da fremhævede det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds: „Jeg vil blot udtale ganske kort, at jeg, hvad det Spørgsmaal angaar, der ligger for for Diebliffet, nemlig at afsjøre, om den høitærede Minister har været berettiget og er berettiget til at bruge af Theatrets Overskud til at supplere den ved Loven om Theatrets Bygning bevilgede Sum til Theatrets Bygning og dens Udstyr, er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at den høitærede Minister ikke er berettiget til at bruge Theatrets Overskud hertil. Derimod ligger der saavel i, hvad jeg udtalte før, som i hvad den ærede Ordfører udtalte, at jeg, naar der er Tale om Brugen af dette Overskud til Theatrets aarlige Drift, ikke kan gaa saa vidt i min Anskuelse af Regjeringens Forpligtelse til at komme til Rigsdagen som den ærede Ordfører; men da det ikke ligger for for Diebliffet, kan jeg ikke Andet end nu stemme med Udvalgets Flertal.“ Denne Henviisning til, hvad Udvalgets Ordfører der har sagt, skal jeg sammenfatte i en enkelt Uttring saaledes: „Altsaa faktisk,“ siger Ordføreren, „er min Betragtning den samme som det ærede Medlems for Præstø Amt's 1ste Valgkreds, kun at jeg i dette Tilfælde“ — hvor der var Tale om den daglige regelmæssige Drift — „vil forlange formelt, at der skulde søges Bevilling, hvorimod det ærede Medlem mente, at der i saadanne Tilfælde indenfor disse Grænser kunde tages uden Bevilling;“ thi indenfor disse

Grænser, fremhæver netop det ærede Medlem, ere Udgifterne til den daglige regelmæssige Drift. Vi erkjendte begge, baade det ærede Medlem og jeg, at dette laa ikke for, og vilde formentlig ikke komme til at ligge for, denne Uenighed nemlig angaaende Opfattelsen af Ministerens Ret til eventuelt at benytte Reserfefonden; det laa ikke for den Gang, og har efter min Opfattelse ikke ligget for siden, ligesom det heller ikke ligger for her, at behandle Spørgsmaalet om Benyttelsen af Reserfefonden til den daglige, regelmæssige Drift. Havde man holdt sig strengt indenfor denne Grænse, vilde det have vist sig, at den aarlige ordinære Indtægt efter de Budgetter, som vare forelagte Finantsudvalget, og hvorpaa der Intet var opsørt som Indtægt fra Reserfefonden, vilde have været tilstrækkeligt til Omkostningerne ved den daglige, ordinære Drift, og først naar det skulde vise sig, at der ved et eller andet Uheld og ikke ved en selvfremkaldt Foranstaltning, ved at undlade at spille den Maaned længer, som man var forpligtet til efter de foregaaende Forhandlinger, var fremkommet Underskud, havde man været berettiget til at tage af Reserfefonden. At man skulde kunne gjøre dette for at erstatte et selvforskyldt Gul i Indtægterne, er ikke kommet frem og kan aldrig være det ærede Medlems Mening. Men at der til den almindelige, daglige Drift af Theatret har været tilstrækkelige Indtægter, som det foreliggende Regnskab viser os, er der Ingen, der har forsøgt paa at benægte, og det kan aldeles utvivlsomt ikke benægtes. Altsaa, den Meningsforskjel, der da forelaa og foreligger mellem det ærede Mindretal og Flertal i Finantsudvalget, og, som det er omhandlet her i Salen, mellem det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds og mig, har endnu indtil Dato ikke haft nogenjomhelst praktisk Betydning, ligesaa lidt som den har det i det Diebliffet, vi forhandle om disse Anliggender, der ikke angaa Udgifterne til den daglige, regelmæssige Drift. Derfor der havde foreligget Spørgsmaal derom, vilde det have været et andet Spørgsmaal, hvorvidt Bevillingsmyndigheden vilde, hvad den ikke hidtil har haft Leilighed til, give den ene eller den anden Betragtning sin Tilslutning. Men jeg betvivler ikke, at den Opfattelse, som Udvalgets Flertal stadig har gjort gjældende med Hensyn til Ministerens Bemyndigelse, ogsaa i dette Tilfælde, hvor der var Tale om at benytte Noget til den ordinære daglige Drift, vilde have fundet Tilslutning hos Rigsdagen. Men, som sagt, derom har aldrig foreligget Forslag, og det har heller ikke i noget Tilfælde været nødvendigt at fremsætte Forslag derom, fordi Theatrets aarlige, regelmæssige Indtægter have indskjød saa rigeligt, at de have kunnet dække Udgifterne til Driften, navnlig plus det aarlige Tilskud, som Theatret fik ogsaa som Indtægt. Det Spørgsmaal har altsaa ikke foreligget og kommer saaledes ikke Sagen ved. Er